

בתוך קו האש: צילום מעל הנגמ"ש כדי הסתערות על מיתחם מצרי בדיונות

שתבוא." ו"דחילק, יוסי שהבאת איתך את המצלמה. צלם אותנו!" רמי לוחץ ידיים עם מפקדיו לשעבר. לפני חודשיים השתחרר משירותו הצבאי וכבר הוא ניצב בפניהם שנית, מוכן לקבל פקודות. למרות שלא גוייס. שערותיו שגדלו מעט מאז השיחרור, משמשות נר שא קינאה לחבריו שעדיין נאלצים להסיחפק בחיססורת צבאית קצרה.

רמי אינו משתהה. הוא מצלם את כל חבריו אחד אחד. אינו מחסיר איש. "אולי זאת הפעם האחרונה שאני מצטלם," אומר אחד החיילים במרירות. אבל רמי מחייך בדיחות עפות מכל עבר. רמי עונה לכולם בשנינות כשהוא מלווה את דבריו בהמון תנועות ידיים חזקות לכל העברים.

"בוא נחפש מקום לישון," אמר, "צריך להתארגן." אבל החברה מקניטים אותו: "ישנת מספיק שלוש שנים בשירות, בך אדם." "עוד כמה ימים של שינה לא מזיי קים אף פעם," הוא עונה.

"היחידה מתארגנת בעורף כדי ללקק את הפצעים. רמי מנסה לברר אם יש סיכוי

מראות בעורף

משמאל: אנשי קומנדו מצרים שנתפסו בידי חיילי צה"ל, אחרי שפשטו את מדיהם מעליהם. למעלה מימין: חייל בודד שומר על קבוצה של שבויים מצריים המחפשים מחסה בדיונות החול, מהפגזת הארטילריה של חבריהם מעברה השני של התעלה.

שלושה צילומים שצילם רמי הלפרין בימיו האחרונים בעורף היחידות הלוחמות, כאשר יחידתו טרם נקראה להשתתף בקרבות. מימין: חובשים נושאים פצוע אל מסוק הפינוי. למעלה